

वा० रा०

॥ १२८ ॥

उपासित्वा प्राप्य ॥ १७ ॥ देवीस्वतोनुग्रहांतरं करोति राजन्निति ॥ २८ ॥ कर्दमिः कर्दमापत्यं ॥ २९ ॥ ३० ॥ इति श्रीरा० वा० उ० सप्ताशीतितमः सर्गः ॥ ८७ ॥ ॥ ७३ ॥
अथ कथावशेषप्रश्ने तत्प्रतिपादनं ॥ तां कथामिति ॥ १ ॥ तस्य राज्ञः इलस्य ॥ तस्य भावस्य स्त्रीपुंसभावस्य ॥ २ ॥ स्त्रीभूतोत एव दुर्गतिः कथं वर्तयामास तत्कालमिति शेषः ॥ त
थापुरुषभूतोकांश्चिद्वर्तयति ॥ ३ ॥ यथागमं यथाप्राप्तं ॥ ४ ॥ लोकसुंदरी लोकेभ्यः सर्वस्त्रीलोकेभ्यः सुंदरी एवंभूतापि सास्त्रीपरिवृता कास्तास्त्रियस्तत्राह ॥ येस्येति

मासं स्त्रीत्वमुपासित्वा मासं स्यां पुरुषः पुनः ॥ ईप्सितं तस्य विज्ञाय देवी सुरुचिरानना ॥ २७ ॥ प्रत्युवाच शुभं वाक्यमेव मेव भविष्यति ॥
राजन् पुरुषभूतस्त्वं स्त्रीभावं न स्मरिष्यसि ॥ २८ ॥ स्त्रीभूतश्च परं मासं न स्मरिष्यसि पौरुषं ॥ एवं सराजा पुरुषो मासं भूत्वाथ कर्दमिः ॥ २९ ॥
त्रैलोक्यसुंदरी नारी मासमेकमिलाभवत् ॥ ३० ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० उ० सप्ताशीतितमः सर्गः ॥ ८७ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥
तां कथामैलसंबद्धां रामेण समुदीरितां ॥ लक्ष्मणो भरतश्चैव श्रुत्वा परमविस्मितौ ॥ १ ॥ तौ रामं प्रांजलीभूत्वा तस्य राज्ञो महात्मनः ॥ वि
स्तरं तस्य भावस्य तदा प्रच्छतुः पुनः ॥ २ ॥ कथं सराजा स्त्रीभूतो वर्तयामास दुर्गतिः ॥ पुरुषः स यदा भूतः कांश्चिद्वर्तयत्यसौ ॥ ३ ॥ तयो
स्तद्भाषितं श्रुत्वा कौतूहलसमन्वितं ॥ कथयामास काकुत्स्थस्तस्य राज्ञो यथागमं ॥ ४ ॥ तमेव प्रथमं मासं स्त्रीभूत्वा लोकसुंदरी ॥ ताभिः
परिवृता स्त्रीभिर्येऽस्य पूर्वपदानुगाः ॥ ५ ॥ तत्काननं विगाढ्याश्रुविजङ्गेलोकसुंदरी ॥ द्रुमगुल्मलताकीर्णपद्मां पद्मदलेक्षणा ॥ ६ ॥ वाह
नानि च सर्वाणि संत्यक्त्वा वै समंततः ॥ पर्वताभोगविवरे तस्मिन्ने मे इला तदा ॥ ७ ॥ अथ तस्मिन्वनोद्देशे पर्वतस्याविदूरतः ॥ सरः सुरुचि
रप्रख्यं नानापक्षिगणायुतं ॥ ८ ॥ ददर्श सा इला तस्मिन्बुधं सोमसुतं तदा ॥ ज्वलंतं स्वेन वपुषा पूर्णं सोममिवोदितं ॥ ९ ॥

॥ ५ ॥ ६ ॥ पर्वतानामाभौ गोविस्तारस्तस्य विवरे पर्वतमध्यप्रदेशे ॥ ७ ॥ पर्वतस्याविदूरतः सरोददर्शेत्यन्वयः ॥ यत्रेश्वराज्ञया स्त्रीत्वप्राप्तिस्ततः परस्मिन् विदूरे प्रदेशे इत्य
र्थः ॥ अतएव बुधस्य सरसि तपश्चरतस्त्रीत्वाप्राप्तिरिति बोध्यं ॥ ८ ॥ ९ ॥

उ० कां०

॥ १२८ ॥